

Zpráva o životě sboru ČCE v Růžďce za rok 2001 přednesená farářem Martinem Férem na výročním sborovém shromáždění 10.března 2002 v Růžďce

Milé sestry a milí bratři,

jako farář jsem na tomto sboru sotva půl roku, a tak nečekejte hlubokomyslnou analýzu sborového života ani smělé plány do budoucna. Jen pár postřehů, možná povrchních.

V prvé řadě bych rád řekl, že jsme s Janou rádi, že jsme zrovna v Růžďce. Cítíme se tu dobře a děkujeme všem za srdečné přijetí. Už teď je nám jasné, že se nám odtud jednou nebude chtít odcházet.

Často si říkám, že Růžďka by si zasloužila pořádného a zkušeného faráře, který by zvládal šíři sborového života, která tu je. Vy jste si vybrali faráře **mladého, nezkušeného a v mnohém tápajícího**. Je sice pravda, že dnes ještě není až tak velký výběr volných farářů, takže sbory musí brát, co je, ale předpokládám, že kdybyste nechtěli takového mladíka, tak byste v sobě našli sílu mne nevolit či ani nenavrhnout. Proto beru vaše rozhodnutí jako odpovědnou volbu, která si uvědomuje všechny výhody a nevýhody tohoto rozhodnutí.

Protože jste mým prvním působištěm, budete asi častěji svědky mých pokusů a hlavně omylů. Díky vikariátu a jakési obeznámenosti s církevním terénem jich snad nebude tolik, nicméně jsem jist, že přijdou, ať již to bude nějaké nepromyšlené slovo nebo čin, ať již se vás budu snažit třeba neomalene tlačit někam, kam vy sami nechcete jít, nebo prostě něco zanedbám, zapomenou, něčeho či někoho důležitého si nevšimnu. Pevně doufám, že mne v omylu nezaneháte a laskavě mne upozorníte, že jsem asi udělal chybu nebo že si mám dát pozor, abych ji neudělal. Zároveň předem prosím o vaši shovívavost.

Naštěstí k tradici naší církve a našich sborů patří to, že nestojí a nepadají s osobnosti faráře - alespoň by neměly, (i když jeho vliv na sbor je často dost zřetelný). Jsem rád, že sbor v Růžďce není chudý na lidi ochotné pro sbor udělat něco víc, než jen se účastnit. Mnoho činností běží bez přímého zasahování faráře a mnoho členů sboru je pro ostatní (v dobrém smyslu) autoritou, ať již duchovní či obecně lidskou. Jsem tomu rád a snad právě to se mi na růždeckém sboru líbí nejvíc. I to je jistou zárukou imunity vůči chybám a nedostatkům faráře.

Nyní tedy několik poznámek k životu sboru. (Snad především za to období, kdy jsem zde.)

Staršovstvo se pravidelně 1x měsíčně schází za průměrné účasti 12 členů (z 16 řádných!). Probíráme běžný chod sboru, ale přemýšlíme i o tom, co nového by se dalo dělat, či co by se mělo dělat jinak.

Rád bych připomněl především rozhodnutí staršovstva (nebo snad spíše konstatování), že **přístupovat ke svatě Večeři Páně směji všichni pokřtění. Tedy i děti**. V naší církvi bývá pravidlem, že k VP se přístupuje až po confirmaci. To nelze zdůvodnit biblicky a velice složitě jinak. Konkrétně to znamená, že děti zveme do kruhu přijímajících, kde mohou přijmout buď požehnání (většinou ti menší, bývá pravidlem) nebo chléb a víno. Kazatel má s dětmi a dospívajícími o Večeři Páně mluvit a smysl VP objasňovat (vysvětlení od rodičů se předpokládá). Otázka Večeře Páně, její častosti a možnosti účasti dětí je v celé naší církvi poměrně živá a je předmětem mnoha diskusí.

K tomuto rozhodnutí došlo také proto, že jsme se rozhodli pro **pravidelné společné bohoslužby s dětmi**, kde kázání (ale i celé bohoslužby) by mělo být formou pro děti přístupnější, než tomu obvykle bývá. Aby děti nemusely odcházet pokaždé do nedělní školy, jako by to, co se tu v té době děje, nebylo pro ně, ale jen pro nás starší a vzdělanější. Vzhledem k tomu, že tyto bohoslužby jsou každou první neděli v měsíci a již delší dobu je ve sboru (dobrou) praxí častější vysluhování VP, došlo k poměrně logickému sloučení. Když už tu děti jsou, nechť zažijí celé bohoslužby, i s VP. Chceme také děti vést k víře nejen slovy, ale i příkladem a jejich účastí. Děti patří do tohoto společenství a to nejen jako diváci, ale jako účastníci.

Otázka, která se nabízí a o které bude muset nové staršovstvo jednat je účast u VP těch, kteří se připravují na křest. Není i jim (Kristův) stůl VP otevřený – aby mohli ochutnat jeho dobrodiní a posílit tak víru, kterou se chystají při křtu vyznat?

Připravujeme sborové dny se společným obědem a pozvaným hostem. Zatím nepravidelně, zhruba jednou za dva měsíce. I to posiluje společenství a dává příležitost pozvat ty, kdo se obvykle neúčastní. Z loňska připomenou letecký den, snad už tradiční zájezd na Slovensko za teplou vodou, sborový den mládeže s vystoupením Pepíka Hurty. Největší podíl na organizaci těchto akcí patří Josefu Bartoňovu, proto i velký dík.

Staršovstvo pravidelně obchází členy sboru s vánočním a velikonočním sborovým dopisem. Často je to jediný kontakt s některými členy sboru. Rád bych, aby se zvýšila četnost sborových dopisů. Myslím, že to je dobrý prostředek k tomu, aby jednotliví členové sboru byli informováni o tom, co se děje. Ať pro starší lidi, kteří se sborové činnosti už nemohou tolik účastnit, nebo pro ty, kdo jsou z jakéhokoliv důvodu mimo sbor. Některým by to možná pomohlo odstranit případné předsudky či nedorozumění, které vůči sboru a křesťanství mohou mít. Je tu možnost oslovení či poučení.

Posledním výstupem končícího staršovstva je **návrh** tomuto shromáždění, **aby se přestaly ohlašovat dary přijaté při pohřebních shromážděních**. Máme za to, že k tomu není důvod (jiné dary se také neohlašují), nezdá se nám, že by se právě takto měla hodnotit a dávat najevo obětavost a působí velmi zvláště (ne-li nevkusně), když se často dozvíme pouze to, že dotyčný zemřel, kolik se vybralo a kolik dala rodina. Staršovstvo si je vědomo, že to je zvyk natolik zažitý, takže se neodvážilo samo rozhodnout a nechává rozhodnutí na tomto shromáždění.

Tolik ze staršovstva, nyní k ostatním oblastem sborového života, za které nebudou jednotlivé zprávy: K **biblickým hodinám** se scházíme ve čtvrtek v průměrném počtu 14 lidí a probíráme od začátku bible jednotlivé biblické knihy – z nich pak nějaké charakteristické nebo složité pasáže. Jde také o rámcový přehled hlavních biblických témat a celku biblické zvěsti. Snažíme se o společný rozhovor k tématu, někdy se daří více, někdy méně. Biblické hodiny by měly být otevřeny pro vaše otázky nad biblí a při výběru probíraných textů bude určitě zohledněn i váš zájem, takže máte-li při vlastní četbě nějaké otázky, přineste je na biblickou, pokusíme se společně hledat odpověď.

Spolu se sestrou Lidkou Píchalovou vyučujeme **náboženství na škole**. Já učím děti ze třetí třídy, Lidka ze čtvrté a šesté. Účastníků je zhruba 14, probíráme příběhy starého zákona od vyjití z Egypta, zpíváme ze zpěvníků Svítá a Zpívejte s námi (písničky Ludka Rejchrt), hrajeme poučné hry.

Sdružení dorostu se pravidelně účastní 25-30 dětí ve věku 11-15 let, zpíváme ze Svítáku, snažíme se nějak kreativně a společně pracovat s biblickým textem nebo nějakým tématem, někdy jenom něco hrajeme. Práce v tak velké a nesourodé skupině je náročná. Vydatně pomáhá Jana Šimková a v minulém školním roce Martina Kovářová a Lidka Píchalová (co vím). Velkým tahákem je tělocvična, která následuje hned po skončení dorostu a kde se hrají hry a všelijak jinak se skotačí. Velký dík patří Tomášovi Píchalovi, který ji má na starosti. Ke zvládnutí dorostu by zřejmě bylo potřeba ještě nějaké silnější ruky, případně rukou. Nutno též připomenout prázdninový cyklo-turistický pobyt dorostu ve Skaličích u Karolinky, opět pod vedením Tomáše Píchala, kterého se zúčastnilo asi 8 dorostenců, letos se chystá opět, tentokrát na samé západní hranici naší republiky.

V loňském roce proběhla pod vedením Pavla Křivohlavého **konfirmace** čtyř konfirmandů. Všichni čtyři se více či méně účastní sborového života. Letos bylo konfirmační cvičení zahájeno tento týden, zatím je konfirmandů deset (z toho 3 nepokřtění). Konfirmační cvičení bude probíhat zhruba rok a půl a chceme, aby nešlo jen o učení katechismu, ale o aktivnější seznamování se s vírou, s jejími projevy, s životem z víry a vtáhnutím do něj. Chystáme společné pobyty (soustředění) víkendové či o prázdninách delší – ať již sami nebo společně s konfirmandy ze sousedních sborů.

Tolik snad to nejdůležitější, dělo se toho mnohem více. Na závěr této zprávy patří dík všem, kteří na sbor myslí svou prací, finanční obětavostí, darovaným časem nebo přímluvnými modlitbami. Nevím, mám-li jmenovat, protože hrozí, že na někoho zapomenu a to bych nerad. Takže všem – od varhanic, kostelníků, hospodářů, stavebníků, uklízeček, učitelů, pokladníků, organizátorů výletů, řidičů až po všechny členy odcházejícího staršovstva patří dík. Zvláště pak kurátorovi sboru Janu Kočíbovi za jeho starost o sbor, zvláště v době, kdy jste byli bez kazatele.

Těším se na spolupráci a čas, který je před námi.

Pro milovníky čísel: (statistický dotazník bude vyvěšen, jak na nástěnce, tak na internetu, čili další údaje – včetně této zprávy - najdete tam) V kartotéce bylo ke konci loňského roku zapsáno 568 členů (ve statistickém výkaze uvádíme 622 členů), z toho B: 176 a MB: 18. Vzhledem k nepřesnosti těchto údajů, nelze konstatovat ani růst ani pokles. Zhruba tyto počty odpovídají počtům ze sčítání lidu, snad na Bystřičce evidujeme méně lidí, než se k nám hlásí.

K bohoslužbám jsme se v roce 2001 sešli 57x v Růžďce za prům. účasti 76 lidí, VP 14x za účasti 51 přijímajících. Na Bystřičce jsme se (jste se) sešli 25x prům 14, na Malé Bystřici 20x, úč. 8. Všechno jsou to čísla podobná číslům minulým či předminulým. Eto vsjo.